

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 23 października 2015 r.

Poz. 2999

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR P.II.4131.2.149.2015 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 22 października 2015 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) oraz art. 6r ust. 3 i ust. 3b ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminie (Dz. U. z 2013 r., poz. 1399 ze zm.).

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

zapisu „wielolokalowymi do 5 lokali włącznie” zawartego w § 3 ust. 1 pkt 1 i zapisu „powyżej 5 lokali” zawartego w § 3 ust. 1 pkt 2 uchwały Rady Miejskiej w Oleszycach z dnia 24 września 2015 r. Nr XIV/79/2015 w sprawie określenia szczegółowego sposobu i zakresu świadczeń usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 24 września 2015 r. Rada Miejska w Oleszycach podjęła uchwałę Nr XIV/79/2015 w sprawie określenia szczegółowego sposobu i zakresu świadczeń usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 2 października 2015r. Przeprowadzona przez organ nadzoru analiza wykazała, że zapisy przedmiotowej uchwały naruszają prawo, w związku, z czym w dniu 8 października 2015r. zostało wszczęte postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia jej nieważności.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 40 ust. 1. o samorządzie gminnym, na podstawie upoważnień ustawowych, gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Takim aktem jest kontrolowana w niniejszej sprawie uchwała, która została podjęta na podstawie art. 6r ust. 3 u.c.p.g. Przepis ten zawiera ustawowe upoważnienia dla rady gminy do podjęcia uchwały określającej szczegółowy sposób i zakres świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w szczególności częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości i sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Uzupełnieniem przywołanej regulacji jest zapis ust. 3b tego artykułu gdzie ustawodawca wprowadził przede wszystkim możliwość zróżnicowania częstotliwości odbierania odpadów, uzależnioną od ilości wytwarzanych odpadów i ich rodzajów (albo z innego powodu, na co wskazuje użyty zwrot „w szczególności w zależności od”), przy czym koniecznym jest zwrócenie uwagi, że w okresie od kwietnia do października częstotliwość odbierania zmieszanych odpadów komunalnych oraz bioodpadów (zaliczanych do odpadów komunalnych) dla budynków wielolokalowych nie może być rzadsza niż raz na tydzień. Natomiast dla zabudowy jednorodzinnej – raz na dwa tygodnie.

Szczególne regulacje dotyczą gmin wiejskich oraz części wiejskiej gmin miejsko-wiejskich. Odpady zmieszane oraz bioodpady mogą być odbierane rzadziej.

Częstotliwość odbierania odpadów określona w ustawie jest najmniejsza, co oznacza, że gmina może przyjąć rozwiązania bardziej korzystne dla swoich mieszkańców i częściej odbierać takie odpady.

W ramach tego przepisu rada gminy władna jest jedynie do zróżnicowania częstotliwości odbierania odpadów mając na uwadze wymóg co do częstotliwości wprowadzonych przez ustawodawcę. Z żadnego przepisu prawa nie wynika upoważnienie dla rady gminy do wprowadzenia w ramach częstotliwości odbierania odpadów dodatkowej możliwości podziału w zakresie lokali wielolokalowych do 5 i powyżej jak to zostało uczynione w kwestionowanej uchwale. Tak przyjęte „zróżnicowanie” lokali wielolokalowych w uchwale nie mieści się zatem w granicach delegacji ustawowej przewidzianej w art. 6r ust. 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminie.

Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego (np. rada gminy jako jej organ stanowiący) wydają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Jednocześnie zasada praworządności, wyrażona w art. 7 Konstytucji RP wymaga, żeby materia, regulowana wydanym aktem normatywnym, wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Wynika to również wprost z przepisów ustawy o samorządzie gminnym, a zwłaszcza z art. 40 tej ustawy, zgodnie z którym gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy na podstawie upoważnień ustawowych. Oznacza to, iż uchwały podejmowane przez radę gminy muszą nie tylko mieć umocowanie w obowiązujących przepisach prawa, ale też zapisy zawarte w uchwałach nie mogą przepisów tych naruszać

Podstawy stwierdzenia nieważności uchwały lub aktu organu gminy wyznaczone są przez przepisy ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zgodnie z art. 91 ust. 1 zdanie 1 u.s.g., uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Jak wywnioskować należy z treści art. 91 ust. 4 u.s.g., stwierdzenie nieważności aktu samorządu terytorialnego może nastąpić tylko w razie istotnego naruszenia prawa. Jako "istotne naruszenie prawa" będące podstawą do stwierdzenia nieważności aktu, przyjmuje się między innymi wydanie aktu z naruszeniem przepisów wyznaczających kompetencje do jego podejmowania, przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał, gdy na skutek tego naruszenia zapadła uchwała o innej treści, niż gdyby naruszenie nie wystąpiło, podejmowanie aktów bez podstawy lub z naruszeniem podstawy do ich podjęcia, a także przepisów prawa ustrojowego i przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię lub błędne zastosowanie (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 lutego 1996 r. sygn. SA/Gd327/95, OwSS 1996, Nr 3, poz. 90 czy z dnia 11 lutego 1998 r., sygn. II SA/Wr 1459/97, OwSS 1998, Nr 3, poz. 79).

Biorąc pod uwagę związaną zasadą legalizmu wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, należało dojść do przekonania, iż istotne naruszenie prawa w rozpatrywanej sprawie wystąpiło, bowiem wydanie aktu prawa miejscowego z przekroczeniem granic upoważnienia ustawowego i wbrew jednoznacznej treści art. 6r ust. 3 i 3b u.c.p.g., musi zostać zakwalifikowane jako istotne naruszenie prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak na wstępie.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul Kraszewskiego 4 A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania

**z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU**

Janusz Olech